

Володимир Маяковський
Лілічко! (Замість листа)

Перекладач: К. Шахова

Дим тютюновий повітря виїв.
Кімната —
розділ у крученихівському* пеклі.
Згадай —
за цим вікном
тобі я
вперше руки, нестямний, пестив.
Сьогодні сидиш ось,
серце в залізі.
День і ще —
посваришся,
щоб швидше тікав.
У тьмяній передній довго не влізе
зламана дрожем рука у рукав.
Вибіжу,
кину на вулицю тіло.
Дикий,
оскаженілий,
від відчаю звір.
Не треба цього,
дорога,
мила,
давай прощатись тепер.
Все одно
кохання моє —
це важкий тягар —
висить на тобі,
і не можемо втекти.
Гіркоту ображених скарг

дай в останньому виревти.
Якщо бика працею зморять,
він у воду,
занурить втомлену спину.
Крім кохання твого,
нема
мені моря,
а у твого кохання не вимолиш спочину.
Захоче спокою змучений слон —
царствений ляже в опожежені піски.
Крім кохання твого,
нема
мені сонця,
а я і не знаю, де і з ким ти.
Якби так поета замучила,
він
кохану б на гроші і славу виміняв,
а мені
жоден не радісний дзвін,
крім дзвону твого коханого імені.
І не вип'ю отруту,
й в пустку не піду,
й над скронею не натисну курка залізо.
Наді мною,
крім твого погляду,
влади не має жодне лезо.
Завтра забудеш,
що тебе коронував,
що душу квітучу коханням випалив,
і суєтних днів метушня й карнавал
розшарпає збірки моїх віршів...
Чи слів моїх сухим листям
зможу відтягти
розлуки строк?
Дай хоч

останньою ніжністю вистелити
твого відходу крок.

* Кручених О. (1886-1968) — російський поет-футурист,
мається на увазі його поема "Гра у пеклі",
написана разом з Хлебниковим.